

nej sztuce translatorskiej. Trzeba będzie do tego wrócić osobno i szczegółowo. Niemniej należy z należąca atencją odnotować pojawienie się w polskiej literaturze nowego typu tłumaczenia biblijnego.

Chociaż żyjemy w epoce wszechwładnego panowania komputeryzacji, maszyny nie zastąpią jednak akrybii człowieka. Tekst przekładu ucierpiał na skutek opuszczenia w druku (dawniej zwaляło się na tzw. chochlika drukarskiego) niektórych fragmentów, zwłaszcza 1 J 4,13-21. Dlatego nieodzowne jest przed lekturą zrobienie dokładnej korekty według załączonej erraty.

Kraków

KS. JERZY CHMIEL

KS. ST. WŁODARCZYK, *Realizacja zbawienia „dziś” w Chrystusie. Sēmeron w soteriologii Łukasza*, Redakcja Wydawnictw KUL, Lublin 1989, ss. 160.

Ks. St. Włodarczyk w swojej monografii, będącej rozprawą habilitacyjną przedstawioną w Wydziale Teologicznym KUL, zajął się funkcją przysłówka *sēmeron* 'dziś' w pismach Łukaszkowych. Metoda badań jest wieloaspektowa: począwszy od struktury literackiej danej perykopy Autor bada, czy przysłówek *sēmeron* jest elementem redakcyjnym Łk, czy też należy do tradycji (*Form-Redaktions-Traditionsgeschichte*), aby poprzez analizę egegetyčno-teologiczną określić sens przysłówka w danym kontekście. Strukturalnie praca została podzielona na pięć rozdziałów, które zajmują się pozycją *sēmeron* w poszczególnych perykopach: w scenie Zwiastowania (Łk 2,11); w 'dziś' spełnienia się Pisma (Łk 4,21); w czasie drogi Jezusa do Jeruzalem (Łk 13,32n; 19,5.9); w śmierci Jezusa (Łk 19,9) i wreszcie w Jego zmartwychwstaniu (Dz 13,32n). W okresie większego zainteresowania *opus lucanum* (por. np. świeży polski przekład pracy D. Goodinga, *Według Łukasza. Nowe spojrzenie na Trzecią Ewangelię*, Wyd. Ewangeliczne, Poznań 1992), otrzymaliśmy wartościowe opracowanie ważnego pojęcia Łukaszkowej teologii, w szczególności jego soteriologii. Ważne także dla kształcenia naszego „hodie” liturgicznego.

Kraków

KS. JERZY CHMIEL

HUGOLIN LANGKAMMER, OFM, *Teologia Nowego Testamentu* (zarys), Wrocław, Wyd. Św. Antoniego 1991, ss. 140.

Ukazał się zarys teologii Nowego Testamentu pióra o. prof. H. Langkammera, będący streszczeniem poprzednich dwóch tomów tegoż *Teologii Nowego Testamentu*, które ukazały się także we Wrocławiu, ale w wydawnictwie Wrocławskiej Księgarni Archidiecezjalnej (t. I 1985, t. II 1984). Obecny zarys posiada ten sam układ materiału, jaki występował w poprzednich tomach: część I: Ewangelie — Dzieje Apostolskie — Listy Katolickie — Apokalipsa (łaciński podtytuł tej części jest równocześnie mottom teologicznym: *Jesus Christus heri — hodie — in saecula*), część II: Teologia św. Pawła (z łacińskim podtytułem: *Ex Deo — per Christum — ad Deum*). Wydawnictwo nie uniknęło jednak pewnych nieporozumień, jeżeli chodzi o nazwę „części” — nazwa ta występuje w dwóch różnych układach, co może dezorientować czytelnika. Otrzymałmyśmy zwięzły zarys (Umriß, Überblick) teologii nowotestamentalnej użyteczny nie tylko dla teologów, zwłaszcza studentów, ale także dla każdego, kto interesuje się teologią, u podstaw której przecież zawsze znajduje się Pismo Święte jako jej jakby dusza (*veluti anima Sacrae Theologiae*) — jak podkreśla Sobór Watykański II w Konst. dogmatycznej *Dei verbum* n. 24.

Kraków

KS. JERZY CHMIEL